‘చౌక’ వైద్యమా? ‘చౌకబారు’ వైద్యమా?

వీక్షణం 2011 జూన్ సంచికలో వచ్చింది

"చౌక (బారు) చికిత్స కోసం మీరు మెక్సికోకో ఇండియాకో పోవటం నాకు ఇష్టం లేదు. ఇక్కడే అమెరికాలోనే మెరుగైన వైద్యం పొందేట్లు చూడాలనుకుంటున్నాను…ఇక్కడే ఖర్చు తగ్గించగలమేమో చూద్దాం” అన్నాడు ఒబామా. “అమెరికాలో కనుక్కున్న మందులు విదేశాల్లో కంటే ఎక్కువ ధర ఉండటమేమిటి?” అని అడిగాడు.

“మందుల ధరలు బేరమాడదాం. మెక్సికో కెనడాల్లో కంటే ఇక్కడ 30 శాతం దాకా ఎక్కువ ధరలున్నాయని మోసానికి గురవుతున్నామని అనుకోకుండా చేద్దాం.”

అంటుండగానే, చప్పట్లతో హాలు మార్మోగిపోయింది - అంతా అయినట్టే.

అమెరికాలో వైద్యఖర్చులు పెరిగిపోతున్నాయని ఒబామాని అడిగినప్పుడు పై సమాధానమిచ్చి మెప్పించాడు. ఏప్రిల్ 20న వర్జీనియాలోని ఒక కమ్యూనిటీ కాలేజ్ లో సన్నివేశమిది.

ఇండియా ప్రభుత్వమూ, వైద్యులూ ‘చౌకబారు’ వైద్యం అనటాన్ని తీవ్రంగా తప్పుబట్టారు. చౌకబారు కాదు భరించదగిన వైద్యం అన్నాడు ఆజాద్. ప్రమాణాల విషయంలో ఏమాత్రం రాజీ పడటం లేదు అన్నాడు. అందుబాటులో ఉన్నంత మాత్రాన అగ్రరాజ్యాల(సూపర్ పవర్స్) వైద్యాని కంటే తక్కువ రకం అని అర్థం కాదు. మామందులు మాదేశంలోనే తయారయినవి. అవి మెరుగైనవి. మెరుగ్గావుండటం ఎక్కువ ధర వల్ల వచ్చేది కాదు అన్నాడు. అదే మందుని ఇక్కడ ధరకి పదింతలకి అమ్మే దేశాలున్నాయి. చౌక అనే మాటే చౌకబారు మాట అని కొట్టిపారేశాడు.

ఒబామా రక్షణ విధానాన్ని అవలంబిస్తున్నాడు అని ప్రతిపక్ష బీ.జే.పీ ఆరోపించింది. గుండె శ స్త్ర నిపుణుడు నరేష్ తెహరాన్ ఇండియాలో వైద్య సంస్థల ప్రమాణాలు అమెరికా ఉన్నత సంస్థలంతన్నా ఉంటాయి. ఎక్కువగా కూడా ఉంటాయి.

అంతర్జాతీయంగా ఇండియా మందుల కంపెనీలు పోటీలో ముందున్నాయనీ, విదేశాలనుంచి వచ్చే వారికి అంతర్జాతీయ స్థాయి వైద్యాన్ని భరించదగ్గ ఖర్చుకే అందిస్తున్నామనీ నిర్మలా సీతారామన్ అన్నారు.

ఒబామా తన ప్రజలకి వైద్యాన్ని అందుబాటులోకి తెస్తే మంచిదే అన్నాడు తెహరాన్. " విదేశీయులు వైద్యానికి రావటం ఇండియాలో చౌక అని కాదు, మెరుగైన వైద్యం తట్టుగోగల ఖర్చుకే లభిస్తుందని." అన్నాడు.

వైద్యం అమెరికాలో చాలా ఖరీదయింది. సామాన్యులు భరించలేనిది.

అమెరికాలో ఆరోగ్యానికి ఏడాదికి సగటున తలసరి ఖర్చు 8000 డాలర్ల పైమాటే. స్థూలజాతీయోత్పత్తిలో ఈమొత్తం 17.6 శాతం. ఇంతఖర్చు ఏదేశంలోనూ కాదు.అయినా ఆయు: ప్రమాణంలో అమెరికా రాంకు 36. అందరికీ ఆరోగ్యం అందించే స్తితిలో అగ్రరాజ్యం లేదు. ఎన్నోదేశాలకంటే వెనకబడి ఉంది.

అక్కడ ఎక్కువ బడా కార్పోరేట్ హాస్పిటల్స్. డాక్టర్లకు భారీ వేతనాలుంటాయి. చిన్న చిన్న క్లినిక్స్ ఎక్కడోగాని ఉండవు.ప్రభుత్వ ఉచిత ఆసుపత్రులు చాలా తక్కువ ఉంటాయి.కనక పెద్ద ఆసుపత్రులే దిక్కు. వైద్యుల ఫీజు సామాన్యులు భరించేది కాదు.ఆరోగ్యపరీక్షలు అక్కడే చేయించాలి. చాలా ఖరీదవుతాయి. ఇటీవలి కాలంలో ఇవి మనకీ అనుభవమవుతున్నాయి. ఆయితే మామూలు జనానికి చిన్న ఆసుపత్రులు ఎక్కడైనా ఉన్నాయి. ప్రభుత్వ అసుపత్రులూ ఏదోస్థాయిలో పనిచేస్తున్నాయి.
అమెరికా పోయే వాళ్ళు తప్పనిసరిగా అవసరమైన మందులు తీసుకెళతారు. అక్కడ మందులు ఖరీదు ఎక్కువ. అదలా ఉంచి, వైద్యుడు రాయనిదే మందులు అమ్మరు. అందుకు బాగా ఖర్చవుతుంది. తల్లిదండ్రులు అమెరికా వెళ్ళి జబ్బున పడితే వాళ్ళకి చాలా ఖర్చు. బీమా చెయ్యాలన్నా ఖర్చే. తల్లిదండ్రులమీద ఎంత ప్రేమ ఉన్నా ఖర్చులు తగ్గించుకొని దాచుకున్న డాలర్లు కరిగి పోతుంటే దిగులు సహజం.

అమెరికాలో వైద్యానికి ఖర్చు పైపైకి ఎక్కుతోంది. ఇండియాలో అక్కడయ్యే ఖర్చులో పదోవంతు మాత్రమే అవుతుంది.ఇంకా తక్కువ కూడా కావచ్చు అందుకే కొందరు ఇక్కడకొచ్చి చికిత్స చేయించుకు పోతారు.
గుండె బైపాస్ కి అమెరికాలో (140,000)అయ్యేదానిలో ఇండియాలో 20 వ వంతు (7000) అవుతుంది.
హిప్ రిప్లేస్ మెంట్ సర్జరీ ఇకడ 6 వేలడాలర్లతో అయిపోతుంది అదే అమెరికాలో అంతకు నాలుగింతలు(24,000)చెల్లించాల్సిందే.రెండు చోట్లా పద్ధతులొకటే. హిప్ లో పెట్టే వస్తువు అమెరికాదే. గుండె కవాట మార్పిడికి అక్కడ 2 లక్షల డాలర్లయితే ఇక్కడ 10 వేల డాలర్లతో ముగుస్తుంది. కాస్మెటిక్ సర్జరీ అమెరికాలో 20 వేలయితే ఇండియాలో 2వేలే. అంటే పదోవంతే. చికిత్స కోసం వారాల తరబడి ఆగాల్సిన పనిలేదు. అంతర్జాతీయ స్థాయి ప్రమాణాలున్న ఆసుపత్రులున్నాయి.మంచి సౌకర్యాలు ఉంటాయి.

గొప్ప ఆసుపత్రుల్లో వైద్యానికయ్యే ఖర్చులు (అమెరికా డాలర్లలో) - అమెరికాలో, ఇండియాలో

చికిత్స	అమెరికాలో (డాలర్లు)	ఇండియాలో(డాలర్లు)
కాలేయ మార్పిడి	300000	69000
ఎముక మజ్జ మార్పిడి	250000	69000
ఏంజియో ప్లాస్టీ	57000	11000
హిస్టరెక్టమీ	20000	3000
మోకాలు కీలు మార్పిడి	40000	8500
ఒపెన్ హార్ట్ సర్జరీ	100000	7500
గాస్ట్రిక్ బైపాస్ (ఊబకాయానికి)	65000	9500

కొవ్వు లాగటం	10000	2500
ఫేస్ లిఫ్ట్	20000	3000
రూట్ కెనాల్ (పంటికి)	1000	100
మెటల్ ఫ్రీ బ్రిడ్జ్ (పళ్ళకి)	5000	500

మరొక స్త్రీ గర్భంలో పిండం ప్రవేశపెట్టి బిడ్డని పొందటానికి అమెరికాలో మొత్తం ఖర్చు 5 లక్షల డాలర్ల దాకా అవుతుంది. అదే ఇండియాలో 40 వేల డాలర్లవుతుంది. అందుకే గుజరాత్ ఆసుపత్రులకి విదేశీజంటలు ఎగబడుతున్నారు.

అంతంత డబ్బు వైద్యానికి పెట్టగలిగే స్థితిలో ఎక్కువమంది అమెరికన్లు లేరు. మధ్యతరగతి వాళ్ళు కూడా ఈధరలు భరించలేరు.

పేదలసంఖ్య పెరుగుతున్నది.

సంవత్సరం	పేదల సంఖ్య	జనాభాలో శాతం
2007	3 కోట్లా 73 లక్షలు	12.5
2008	3 కోట్లా 98 లక్షలు	13.2
2009	4కోట్ల 36 లక్షలు	14.3
2010	4 కోట్లా 78 లక్షలు	15.7

ఈ లెక్కలు తీస్తున్న 51 సంవత్సరాల్లోనూ 2010లో ఉన్నంతమంది పేదలు ఎన్నడూ లేరు. పైపట్టిక చూస్తే, ఏటికేటికీ పెరుగుతున్నట్లు స్పష్టమవుతుంది. పేదల శాతం 1994 తర్వాత ఇదే ఎక్కువ. నిరుపేదలు 1 కోటీ 90 లక్షలమంది (6.3 శాతం). వాళ్ళ ఆదాయం దారిద్ర్య రేఖలో సగానికన్నా తక్కువ. అంటే నలుగురున్న కుటుంబానికి ఏడాది మొత్తంలో 11 వేల డాలర్లకి మించదు.

2007 లో2 కోట్లా 60 లక్షలమంది మంది అన్నం చీటీలు తీసుకుంటే, 2010 లో 4 కోట్లా 36 లక్షలమంది వాటితో బతికారు. 1కోటీ 76 లక్షలమంది పెరిగారు. వీళ్ళు హాస్పిటల్ ఖర్చులు భరించలేరని వేరే చెప్పక్కర్లేదు. బీమా లేకపోతే చాలా మందికి వైద్య చికిత్సఅసాధ్యం. ఆ సౌకర్యం అందరికీ ఉండదు.

2009 లో ఆరోగ్య బీమా లేని వాళ్ళు 5 కోట్లా 7 లక్షలు(16.7 శాతం). 2008 లో 4 కోట్లా 63 లక్షలు(15.4 శాతం).

2008 లో 4 కోట్ల 63 లక్షలమంది (15.4 శాతం) ఆరోగ్య బీమా లేదు. వీళ్ళలో 60 శాతం మంది సంవత్సర ఆదాయం 50 వేల లోపు వచ్చే కుటుంబాల వాళ్ళే.

15 ఏళ్ళ పైబడ్డ అమెరికన్లలో దాదాపు సగం మందికి సంవత్సరానికి 25 వేల డాలర్ల లోపు ఆదాయం ఉంటుంది. 25 - 50 వేల మధ్య ఆదాయం వచ్చే వాళ్ళు 25 శాతం మంది ఉంటారు. అంటే అమెరికాలో నూటికి 75 మంది ఆదాయం 50 వేలు దాటదు.

ఆరోగ్య ఖర్చులు భరించలేక దివాలా తీసే వాళ్ళూ తక్కువేమీకాదు.

ఇలాంటివి మొత్తం దివాలాల్లో 2001 లో 46.2 శాతం. అక్కడనుంచీ వైద్య ఖర్చులు అదుపు తప్పాయి.2007లో దివాలాలు 62.5 శాతం ఆరోగ్యానికి చెందినవే. అదే 1981-82 లో 8 శాతమే.అరేళ్ళలో పెరుగుదల 50 శాతం అన్నమాట. వీళ్ళలో 92 శాతం మంది వైద్య ఋణం 5 వేల డాలర్ల కన్న ఎక్కువ. కుటుంబ ఆదాయంలో 10 శాతం కన్నా ఎక్కువ.

ఉద్యోగాలు పోయి ఆదాయాలు తగ్గేకొద్దీ దివాలాలు ఎక్కువవుతాయి.

2009, 2010 రెండేళ్ళలో 90 లక్షలమంది బీమా కోల్పోయారు. కారణం నిరుద్యోగమూ, పెరిగిన ఖర్చులూ.

బీమాలేనివారు

సంవత్సరం	బీమాలేనివారి సంఖ్య	జనాభాలో శాతం
2007	4కోట్లా 57 లక్షలమంది	15.3
2008	4 కోట్లా 63 లక్షలమంది	15.4
2009	5కోట్లా 7 లక్షలమంది	16.7
2010	5 కోట్లా 20 లక్షలమంది	

బీమా ఖర్చులు పెరిగి నందువల్ల చాలామంది యజమానులు ఆరోగ్యబీమా సౌకర్యం కల్పించటం తగ్గించారు.. అలాంటి చోట్ల పనిచేసే ఉద్యోగులు తామే ఎక్కువ భాగం చెల్లించుకోవాలి. లేకపోతే బీమా లేకుండానే నెట్టుకు పోవాలి. బీమా లేనందువల్ల సరైన వైద్యం చేయించుకోలేక ఏటా 45,000 మంది మృత్యువాత పడుతున్నారని హార్వర్డ్ యూనివర్సిటీ అధ్యయనంలో తేలింది.

ఒకేరకం వస్తువులు ఎక్కడ చౌక (చీప్) అయితే అక్కడే ఎక్కువ అమ్ముడవుతాయి- అనేది మార్కెట్ సూత్రం.దాన్ని కాదనలేడు. అందుకే చౌక బారు (చీప్) అనే అర్థంలో వాడాడు.అమెరికాది మెరుగైన (క్వాలిటీ) వైద్యం అని ప్రశంసించాడు. అన్నీ చూచుకునేగదా అమెరికన్లలో కొందరు ఈదేశాల బాట పట్టింది? వాళ్ళ ఆలోచన వాళ్ళది. వదిలెయ్యటమే. అయితే ఒబామా అలా ఊరుకోదల్చుకోలేదు. అమెరికన్లు తక్కువకి ఆరోగ్యం పొందితే మంచిదేగదా! అది ఎక్కడైతే ఏం? ఎక్కడ తక్కువైతే చికిత్సఅక్కడ చేయించుకుంటారు. ఆయనకెందుకు? ఆయన బాధ అది కాదు. ఎక్కడో వైద్యం చేయించుకుంటున్న అమెరికా ప్రజల గురించి

కాదు.విదేశాలలో చేయించుకుంటున్నారని కాదు, ఆ డబ్బు అమెరికా అసుపత్రులూ,మందుల కంపెనీలూ కోల్పోతున్నాయని. ఇక్కడే చేయించుకోమని ప్రజలకి చెబుతున్నాడు. హామీలిస్తున్నాడు ఖర్చులు తగ్గించే ప్రయత్నం చేస్తానని. నమ్మి చప్పట్లు కొట్టారు. అమాయకంగా నమ్మిన జనం గనక. కార్పొరేట్ ఆసుపత్రుల యజమానులకీ, మందుల కంపెనీలకీ చెబితే అప్పుడు తెలుస్తుంది. అది అయ్యేపని కాదని. లాభలే లక్ష్యంగా పెట్టుకున్న కార్పొరేట్లని లాభాలు తగ్గించుకోమని అడగ గలడా? అసలు వాళ్ళకోసమే గదా అమెరికాలోనే వైద్యం చేయించుకో మంటున్నది?

ఆదాయం అమెరికా వైద్య పరిశ్రమకి దక్కేట్టు చెయ్యలనేదే ఆయన ఉద్దేశ్యం. పైకేమో ఇండియా మెక్సికో లాంటి దేశాలకు పోయి ' చౌక బారు చికిత్స చేయించుకోవటం తనకు ఇష్టం లేదంటాడు ఒబామా.

ఒకే రకం సరుకు అన్ని దేశాల్లో ఒకే ధర ఎందుకు ఉండదు?

ఉత్పత్తిఖర్చులు ఇతరదేశాల్లో కంటే అమెరికాలో కొన్ని రెట్లు ఎక్కువ. ఇండియా, చైనా ధరలకు అమెరికా సరుకులు గిట్టుబాటు కావు.

ఏసరుకునైనా కూలీలే చేస్తారు. అయితే కూలి మాత్రం అన్నిదేశాల్లో ఒకటికాదు. హెచ్చుతగ్గులుంటాయి.కూలీ తక్కువ ఉన్న చోట ఎక్కువ ఉన్న చోటకన్నా సరుకు తక్కువకి తయారవుతుంది. మార్కెట్ పోటీలో నెగ్గుతారు. అమెరికా తయారీ పరిశ్రమలు ఎన్నో ఇతరదేశాలకు వెళ్ళి పోయాయి. డెట్రాయట్‌లో ప్రస్తుతం జనాభా తగ్గటానికి అదొక ముఖ్య కారణం.అమెరికానుంచి తలిదండ్రులకి పంపించే వస్తువులు చూస్తే చైనా తయారీ అనో కొరియా తయారీ అనో ఉంటుంది తప్ప అమెరికా మేడ్ అని ఎక్కడో కాని కనపడదు. అంతదాకా ఎందుకు, అమెరికా మాల్స్ లోనే అమెరికా వస్తువులు పెద్దగా ఉండవు.

అమెరికా కనీస వేతనం గంటకి 7.25 డాలర్లు. అదే చైనా షెంఝున్ లో నెల కనీస వేతనం 201 డాలర్లు. వారానికి 6 రోజులూ, రోజుకి 10 గంటలూ పనిచేస్తే నెలకి 347 డాలర్లొస్తాయి. షెంఝున్ లో గంటకి వేతనం 1.45 డాలర్లుగా లెక్కకొస్తుంది. అయితే చైనాలో కనీస వేతనాన్ని నెలకింతని చెబుతారు. ఇంకొక విషయం.

2005 లో కాలిఫోర్నియా లో గంట పనికి 20.84 డాలర్లు.మెక్సికోలో 2.96.చైనాలో 72 సెంట్లు. 2000 సంవత్సరంలో అమెరికాలో 21, మెక్సికోలో 3.41డాలర్లు, చైనాలో 50 సెంట్లు.

1990 నుంచీ 2009 నాటికి 60 లక్షల తయారీరంగ ఉద్యోగాలు అమెరికా నుంచి తక్కువ వేతనాల దేశాలకు తరలి పోయాయి. దాంతో అమెరికా కార్మికులకి డిమాండ్ లేక జీతాలు తగ్గాయి.

చైనా సరుకులు మన మార్కెట్‌నూ ముంచెత్తుతున్నాయి. కారణం మనకన్నా చౌకగా ఇవ్వటమే.అంతేగాని చౌక బారు వయినందువల్ల కాదు.

చైనాలో ఉన్న తైవాన్ ఎలెక్ట్రానిక్స్ తయారీ సంస్థ ఫాక్స్ కాన్. ఇది అపిల్. డెల్, ఎచ్.పీ. నింటెండో, నోకియా , సోనీ ఎరిక్సన్, మోటరోలా లాంటి ఎన్నో అంతర్జాతీయ సంస్థలకి హైస్థాయి సరుకుల్ని తయారుచేసి ఇస్తుంది. ఆఉత్పత్తుల మీద వచ్చే లాభాల్లో సింహ భాగం అమెరికా, జపాన్, యూరప్ దేశాల కార్పొరేట్లకు చేరతాయి.

ఉదాహరణకి, ఒక ఐపాడ్ సమకూరిస్తే బయట దేశాల్లో 499 డాలర్లకి అమ్మే ఐపాడ్ ని ఫాక్స్ కాన్ 11.2 డాలర్ల కే సమకూరుస్తుంది.ఇక దాన్ని తయారుచేసిన కార్మికుడికి ఎంత తక్కువ వెళుతుందో ఎవరైనా ఊహించవచ్చు. సోనీ కంపెనీ తన టి.వీ ని అమెరికాలోనో జపాన్ లోనో తయారు చేస్తే అదే కంపెనీ చైనాలో తయారు చేసిన అదేరకం టి.వీ కంటే చాలా ఎక్కువ పడుతుంది-ఒకే రకం యంత్రాలతో కార్మికులు పనిచేసినా. కారణం అమెరికాలో ఇచ్చే దానిలో పదోవంతో పదిహేనోవంతో ఇస్తే చైనాలో సరిపోతుంది. కనక చౌకగా తయారవుతాయి. అమెరికా కంపెనీలు అంతర్జాతీయ మార్కెట్లో పోటీలో నిలబడలేవు. జరిగిందదే, జరుగుతున్నదీ అదే.

ఎక్కడ వేతనాలు తక్కువయితే కంపెనీలు అక్కడకి రావటానికి ఇష్టపడతాయి. సాఫ్ట్ వేర్ కంపెనీలు ఇండియాలో పెరగటానికి కారణం, ఇక్కడ ప్రాజెక్టులు మరిన్ని ఉండికాదు. చేసేవాళ్ళుఅమెరికాలో లేకా కాదు. అక్కడకంటే ఇక్కడ జీతాలు 10 వంతు ఉండటమే.

తయారీ రంగ ఉత్పత్తి ప్రపంచం మొత్తంలో 2010 లో 10,078 బిలియన్ డాలర్లు. ఇందులో 19.8 శాతం చైనాది. అమెరికాని వెనక్కి నెట్టి మొదటి స్తానాన్ని కైవశం చేసుకుంది. 19.4 శాతం వాటాతో అమెరికా రెండో స్థానానికి తప్పుకోక తప్పలేదు. స్థూలజాతీయోత్పత్తిలో జపాన్ని (5,474 బిలియన్ డాలర్లు) దాటి చైనా 5,879 బిలియన్ డాలర్లతో రెండో స్థానానికి ఎగబాకింది. దానికీ దీనికీ ముఖ్య కారణం చౌక శ్రమే.

చైనా స్తూలజాతియోత్పత్తిలో రెండోస్తానానికీ, మాన్యుఫాక్చరింగ్ లో మొదటిస్తానానికీ ఎగబాకినా ఆ అభివృద్ధి ఫలాలు ఆయా కార్పొరేట్ సంస్తలకే గాని కార్మికులకి కాదు. ఫాక్స్ కాన్ కార్మికులు అతి దారుణమైన పరిస్తితుల్లో అతితక్కువ కూలికి పనిచేస్తున్నారు. ఆత్మహత్యలు కూడా చేసుకున్నారు.

సరుకులెలాగో సేవలూ అలాగే. వైద్య చికిత్సలో మందులు లాంటి సరుకులూ, వైద్యులూ, నర్సులూ చేసే సేవలూ కలిసే వుంటాయి. అలాగే, అనేక పరికరాలూ, యంత్రాలూ ఉంటాయి. చౌక శ్రమ ఉన్నచోట ఇవన్నీ చౌకే. శ్రమ ఖరీదైన చోట అన్నీ ఖరీదే.

ఆహార ధరలూ , ఇంధన ధరలూ విపరీతంగా పెరిగి, ఆదాయంలో ఎక్కువ భాగం తిండి తిప్పలుకే పెట్టాల్సివస్తున్నది.అప్పులు పుట్టటం లేదు. తీర్చే అవకాశాలు తగ్గుతున్నాయి. కనక వైద్యఖర్చులు మరీ భారమవుతాయి.

ఒబామా ఏంచేస్తే ఆయన మాట నిలబడుతుంది?

మందుల ధరలూ, ఆసుపత్రి ఖర్చులూ, వైద్యుల ఫీజులూ తగ్గించాలి. పేదల ఆదాయం గణనీయంగా పెరగాలి. భీమా సంస్తలు ప్రజల కనుకూలంగా ఉండేట్లు చట్టాలు చేసి అమలు పరచాలి. వీటిలో ఏ ఒక్కటీ ఆయన వల్ల అయ్యేది కాదు. లేదా తేడాఖర్చు ప్రభుత్వమే భరించాలి. అది వీలవదు. అసలే అప్పుల్లో కూరుకు పోయి ఉంది. రేటింగ్ తగ్గుతున్నది. ద్రవ్యలోటు పట్టపగ్గాలు లేకుండా పరుగులిడుతోంది. కట్టడి చెయ్యాలని ప్రతిపక్ష రిపబ్లికన్లు పట్టుబడుతున్నారు. చేస్తానని ఒబామా పదే పదే ప్రకటిస్తున్నాడు.

2010 బడ్జెట్ లో 3850 కోట్ల డాలర్లు కోత పెట్టాకనే షట్‌డౌన్ నుంచి తప్పించారు రిపబ్లికన్లు. 2012 బడ్జెట్ ప్రతిపాదనల్ని బట్టి, వచ్చే పదేళ్ళలో 110,000 కోట్ల డాలర్ల లోటు తగ్గించాలి. అంటే ఆమేరకు ఆదాయమన్నా పెంచాలి. ఖర్చులన్నా తగ్గించాలి. రిపబ్లికన్ల ప్లాన్ ప్రకారం, రాగల పదేళ్ళలో 58 లక్షల కోట్ల ఖర్చులు తగ్గించాలి. మెడికేర్, మెడికైడ్, సామాజిక భద్రతలకు మార్పులు సూచించారు. వీటివల్ల ఆయా ఖర్చులు ఆయా వ్యక్తుల మీదే పడతాయి. పన్నులు ఇప్పటికన్నా 4లక్షలా 20 వేల కోట్లు తగ్గించాలి. అప్పు మే 13 కి 14 లక్షలా 37 వేల కోట్లు. ఒక్కొక్క పౌరుడి తలమీద 46,165 డాలర్ల అప్పు ఉంది. పైగాఅక్కడ ప్రైవేట్ వైద్య రంగం శక్తి వంతమైంది. ప్రభుత్వంలో, పార్టీలలో వాళ్ళ లాబీయింగ్ బలమైంది. ఇటివలి సెనేట్ ఎన్నికల్లో డెమాక్రట్లని ఓడించటంలో వైద్య రంగ కార్పొరేట్ల పాత్ర చిన్నదేమీ కాదు.

ఈపరిస్తితుల్లో ఒబామా చెబుతుతున్నది ఏమాత్రం కుదిరేది కాదని ఎవరికైనా తేలిగ్గానే తెలుస్తుంది. మరింతమంది చౌక వైద్యం కోసం విదేశాలకు పోవాల్సి రావటం ఖాయం. ఇవన్నీ తెలియని అమాయకుడు కాదు ఒబామా. ఎప్పటికప్పటికి జనాన్ని మెప్పించటానికి అలాంటివి చెప్పటంలో అతనికతనే సాటి. అయితే వాస్తవాల్ని జనం ఆలస్యంగానైనా తెలుసుకుంటారు. అనుభవమే వాళ్ళకి కళ్ళుతెరిపిస్తుంది.

ఎన్నికలముందు అన్నిదేశాల నాయకులలాగే అదిచేస్తా ఇదిచేస్తా అన్నీ చేస్తా అంటూ ఆర్బాటం చేశాడు. ఇప్పుడు కాసేపు చప్పట్లు మోగాయి. అప్పుడు ఎడతెరిపి లేకుండా మార్మోగాయి. గద్దెనెక్కాక ఏమీచేయలేక పోయాడు. మాంద్యాన్ని ఆపలేకపోయాడు. పేదరికాన్ని తగ్గించలేకపోయాడు. సంపన్నులకి పన్నులు పెంచలేక పోయాడు. అప్పులు పెరగటాన్ని అడ్డుకోలేకపోయాడు.తడిసి మోపెడవుతున్న ద్రవ్యలోటు జోరుని అణుమాత్రమైనా ఆపలేక పోతున్నాడు.నింగి చూస్తున్న నిరుద్యోగాన్ని కిందికి లాగలేక సతమత మవు తున్నాడు. ఇవన్నీ చెయ్యాలని ఒకవేళ ఆయనకి ఉందని మాటవరసకి అనుకుందాం. ఇప్పటికి ఏదేశంలోనూ ఎవ్వరి వల్లా కాలేదు. పెట్టుబడిదారీ విధానం గమనం అలాంటిది.

ఇ.ఎస్ బ్రహ్మచారి